

Sandefjord, 11. desember 2012: Vedtak i sak 251-2011.

Klager: NN

Innklaget: Conecto AS, Postboks 205, 2302 Hamar

Saken gjelder: Om nemnda er saklig kompetent til å behandle sak der inkassokostnadene er fastsatt i utleggsforretning, men klager bestrider inkassokostnadene på bakgrunn av den etterfølgende behandlingen av saken.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder opprinnelig et misligholdt gjeldsbrevlån stort kr 52 790 til XX der klager er medskyldner/solidarskyldner i følge gjeldsbrevet.

2. Saksforholdet

Klager undertegnet som medskyldner/solidarskyldner på gjeldsbrevlån i oktober 2000. Det ble samtidig tinglyst salgspant i et motorkjøretøy.

Grunnet betalingsmislighold avholdt namsmannen tilbakeleveringsforretning i april -04. Av namsboken fremgår det at inkassoomkostningene var beregnet til kr 6 330,60. Restkravet var beregnet til kr 39 237,38.

Utleggsforretning for restkravet ble avholdt 03.06.04, og det ble besluttet månedlig trekk i klagers trygdeytelser. Trygdekontoret ble varslet om trekkplikt på kr 1000 pr måned i 24 måneder.

I januar -05 ble det åpnet tvungen gjeldsordning for hovedskyldner.

Innklagede sendte den 28.04.11 «Betalingsoppfordring, Inkassoloven § 10/ Varsel om rettslig inndrivning, Inkassoloven § 11/ Varsel etter tvangsfullbyrdsloven § 4-18/4-19». Klager ble oppfordret til å betale kr 24 724 samt omkostninger og renter, totalt kr 53 770,08 innen to uker.

Klager fremmet innsigelse til innklagede. Klager opplyste at hun ikke hadde fått varsler på seks år, og at hun derfor ikke hadde hatt mulighet til å gjøre opp for seg. Hun ba om en oversikt over kravet etter at utleggstrekket var blitt stoppet i 2005. Hun ba endelig om en redegjørelse for hvorfor hun ikke hadde mottatt varsler i disse årene og fremmet et forslag der hun ikke skulle betale renter eller omkostninger.

Innklagede sendte oversikt over kravet. Kravet var oppgitt til kr 55 328,70. Som en minnelig ordning ble klager tilbudt å betale kr 30 000 som fullt og endelig oppgjør ved betaling innen 01.12.11. Vedlagt lå krediteringshistorikk og rentespesifikasjoner.

Klager fremsatte 01.11.11 skriftlig klage til Inkassoklagenemnda. Klager ønsket å få vite om innklagede hadde krav på betaling siden hovedskyldner hadde tatt på seg hele ansvaret for lånet, og lånet var med i hans gjeldsordning i 2005.

Henvendelsen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvare opplyste innklagede at klager ikke hadde grunn til å anta at gjeldsordningen var bortfalt overfor henne. Kravet ble opprettholdt.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at hun fikk informasjon om at utleggstrekket ville bli stoppet da hovedskyldner tok ansvar for hele lånet. Trekket ble også stoppet før trekkperioden var utløpt. Klager skal ikke ha hørt noe på 6,5 år, og bestrider kravet som nå er fremmet mot henne. Det anføres at kravet skal være slettet etter gjeldsordningen for hovedskyldner. Det anføres videre at det må stride mot god inkassoskikk ikke å sende noen form for krav i disse årene, mens rentene går. Det anføres endelig at innklagede ikke svarte på hennes henvendelse 11.05.11 før hun fikk en telefonhenvendelse 21.10.11. Etterspurte papirer skal heller ikke ha blitt sendt. Tilbudet om betaling av kr 30000 er avvist, da klager vil få klarhet i om kravet er rettmessig.

Innklagede anfører at saken har vært til behandling hos namsmannen ved to anledninger. I henhold til etablert utleggstrekk ble det innbetalt kr 13 000 i perioden august 2004 – juli 2005. Alt utenrettslig salær ble innfridd i denne forbindelse. Årsaken til at utleggstrekket stoppet opp, er ukjent. Gjeldsordningen sier ikke noe om forholdet til klager, og innklagede kan ikke se at det foreligger informasjon i saken som tilsier at klager hadde grunn til å anta at hennes gjeldsforhold skulle bortfalle. Ved en saksbehandlerfeil ble ikke saken fremmet overfor klager da gjeldsordningsperioden var over. Da feilen ble oppdaget, ble klager varslet i samsvar med inkassoloven § 11 andre ledd. Det er uheldig at saken ved en feil har vært stilt i bero i en lengre periode. Kravet er i behold, og er varslet på korrekt måte. Det er samtidig grunn til å understreke at klager ikke har hatt et saklig grunnlag for å anta at kravet hadde falt bort. Det er svært sannsynlig at klager har mottatt gjeldsoppgave årlig i forbindelse med selvangivelse, men dette er ikke formelt bekreftet fra fordringshavers side.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 26. november 2012. På grunn av inhabilitet vek nemndas faste medlem Ragnar Wold sete for vara Hilde Larsson. Vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Etter nemndavtalen punkt 5.9 skal nemnda avvise en klage dersom saken ”er eller har vært under behandling i domstolene”. Bakgrunnen for denne regelen er at nemnda ikke kan overprøve rettslige avgjørelser som må angripes etter reglene om anke i tvisteloven. Det følger av Inkassoklagenemndas praksis at også namsmannen er å anse som domstol i avtalens forstand fordi en klage over namsmannens avgjørelse går til tingretten.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at kravet på inkassokostnadene er rettslig vurdert og rettskraftig avgjort ved utleggsforretningen 03.06.04. Nemnda kan ikke se at det er påløpt nye utenrettslig inkassoomkostninger etter utleggsforretningen, og det foreligger derfor ingen tvist om forpliktelser etter inkassoloven som Inkassoklagenemnda er kompetent til å behandle. Klagen må derfor grunn avvises fra nemndbehandling.

Inkassoklagenemnda har imidlertid funnet grunn til å påpeke at slik rentespesifikasjonen fremstår, synes det som om innklagede har medtatt rentekrav som kan være foreldet. Å innkreve foreldede krav er i strid med god inkassoskikk. Da innklagede fremsatte tilbud om kr 30000 som helt og endelig oppgjør, burde det samtidig ha vært opplyst om at foreldede rentekrav var trukket fra.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klagen avvises.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda